

37. Szentháromság utáni hetedik vasárnap.AZ ELSODORTATÁS VESZÉLYE.

Zsidók 2,1-4
Jeremiás 2,1-13

Amikor az ember hazafelé tart, s amikor az utolsó állomást is elhagyta, úgy érzi: már otthon vagyok. Pedig még nincs otthon, még mindig történhet valami, ami miatt nem ér haza. Úgy tanultam én is, úgy vallom én is, hogy amikor a kecsit leállítottam a garázsban, csak akkor mondom: hála Istennek, megérkeztünk! Így van a keresztyén ember élete is. Lehet, hogy már az út nagyobb felét megtette. Szívében már az "otthon" örömét érzi. De még nem érkezett meg, még mindig csak a cél előtt van, sokféle veszélynek van kitéve.

Veszélyben vagyunk.

Mai igeszakaszunk ilyen veszélyre emlékeztet bennünket: az elsodortatás, a céltől való eltérítés veszélyére. A Biblia szavai egy képet villantanak fel előttünk. "A kép jelentése ez: az Isten beszédére, Jézus Krisztus igéjére nem figyelő ember olyan, mint az a hajó, mely a kikötő helyett a pusztulásba rohan." /Luther/

Valóban sok mindennek milyen nagy sodró, elsodró ereje van az életben. Ki nem tapasztalta, vagy hallotta, hogy milyen sodró ereje van az árvíznek, az örvénynek, vagy a lavínának! De vajon nem tapasztaltuk-e, hogy milyen magával sodró ereje van a tömegnek, a divatnak, a népszerű "eszméáramlatnak"? S ha végére hagytuk is, nem kell-e őszintén emlékeznünk arra, hogy milyen elsodró ereje van a bűnnek?! Bizony olyan a bűn, mint a lavina: kicsiny dolgokon kezdődik, s félelmetes erejű pusztításra képes a végén.